

Titel: BREV TIL: Louis Leonor Hammerich FRA: Louis Hjelmslev (1960-12-29)

Citation: "BREV TIL: Louis Leonor Hammerich FRA: Louis Hjelmslev (1960-12-29)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 3. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_024-shoot-wacc-1992_0005_024_Hammerich_0010_p3_bP2_TB00002/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

sidigt sproghistorisk indstillet; og dog er hans franske fonetik af lige så rent synkronisk karat som Jespersens engelske fonetik eller som Sandfelds bog om bisætningerne, og måske endda mere end f.e. Holger Pedersens russiske grammatik.

Jeg har indladt mig på disse ovevejselser også fordi De selv i Deres nye skrift anlægger visse selvbiografiske synspunkter. Og måske vil De mene, at De egentlig dér har givet mig svaret, derved at De straks i begyndelsen fremhæver Herman Møller. Og hans navn har De vfl også savnet i ovenstående personfortegnelse. Jeg må med skam bekende, at personlig kendte jeg ham kun lidt, og at jeg - nærmest skramt derfra af nogle dumme medstuderende - forsamte at høre hans forelæsninger; jeg lærte ham at kende, da han var medbedsmer af min guldmedaljeafhandling, og jeg véd også med sikkerhed, at jeg allerede i mine første studenterår meget ivrigt læste hans arbejder om semitisk-indoeuropisk sprogsammenligning. Men De har selvfølgelig kendt ham langt langt bedre end jeg, og jeg må naturligvis gå ud fra, at De har ret, når De nu oplyser, at han var tidstypisk sproghistoriker. Jeg føler mig ^{dog} ikke fuldt overbevist om, at det er en udtømmende karakteristik, og at han ikke, f.e. i sine arbejder om frisisk, har lagt sans for andre synspunkter for dagen. Men hvorefter alting er, Herman Møller har ikke været den eneste, der var Deres lærer og påvirker dengang. Og hvem var der så ellers? Med Deres alsidighed taget i betragtning kan jeg slet ikke få ind i mit hoved, at De i København skulde være blevet einseitig sprachgeschichtlich erzogen. Et vist indicium er måske også, at jeg (og måske også andre) har fået noget andet, tildels endda det modsatte, ud af påvirkning fra næsten de samme lærere.

Dette biografisk-videnskabshistoriske spørgsmål stiller sig for mig, men er dog ikke for mig hovedsagen. Hovedsagen er den adskillelse, De gør mellem Sprachgeschichte og Strukturalismus. Denne terminologiske adskillelse (som ganske vist ikke er helt ubekendt, blandt dilettanter hovedsagelig / i Tyskland) dækker jo åbenbart over en reel, og helt rammer jeg vel ikke ved siden af, hvis jeg oversætter Sprachgeschichte ved (lingvistisk) forandringelære og Strukturalismus ved (visse nyere arter af?) tilstandslære (selv kelder De f.e. Otto Jespersen strukturalist (6.27), hvad der får mig til nærmest at tro, at De under strukturalistiske synspunkter for-